ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
......
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61 α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διευθύνσεως
Συντάξεως 32—02
Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ
ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 4ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1107
ΤΡΙΤΗ
26
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955
Τιμὴ φύλλου δραχμὴ Μία

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Ο «ΓΛΑΥΚΟΣ» ΕΔΕΙ ΝΑ ΤΕΘΗ ΑΠΟ ΤΟΥ 1954 ΥΠΟ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΝ ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΕ ΜΕ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΔΙΑ ΜΕΤΑΘΕΣΙΝ ΧΡΟΝΟΥ

Ὁ κ. Ροῦφος ἐπανέλαβεν ὅτι οὐδὲν σκάνδαλον ὑπῆρξεν καὶ διεκδικεῖται ἡ διαφορὰ τῶν φόρων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΝΕΚΡΙΝΕΝ ΟΜΟΦΩΝΩΣ ΤΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, κατόπιν πολυώρου καὶ ζωηρᾶς συζητήσεως, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ «Γλαύκου», ἐδέχθη ὁμοφώνως πρότασιν, καθ' ἣν «συμφωνεῖ μὲ τὴν ἀκολουθηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Δήμου γραμμὴν τῆς ἀναζητήσεως τῶν ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης».

Ἐπίσης ἐδέχθη ἑτέραν πρότασιν, καθ' ἣν «θεωρεῖται λήξασα ἡ συζήτησις καὶ καλῶς ἀντιμετωπισθέντα τὰ ζητήματα εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας «Γλαῦκος», ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Δήμου». Εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς δευτέρας ταύτης προτάσεως ἐμειοψήφησαν οἱ κ. κ. Τζίνης, Καλαντζόπουλος, Σκαμνάκης, Πισκοπάκης, Βασιλειάδης, Καπουράλος καὶ Μαλλιώρης, διευκρινήσαντες ὅτι ἔχουν ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἀναζητήσεως τῶν ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη.

ΤΙ ΥΠΕΣΤΗΡΙΞΕΝ Ο κ. ΚΑΛΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Κατὰ τὴν συζήτησιν—τῆς ὁποίας πρακτικὰ λεπτομερῆ θὰ δημοσιεύσωμεν αὔριον—ὡμίλησεν ἐκ τῶν πρώτων ὁ κ. Καλαντζόπουλος.

Ὁ κ. Α. ΚΑΛΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ὡμίλησε διὰ μακρῶν, τονίσας τὰ ἑξῆς:

1) Ἀνήκει εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ κ. Δημάρχου, ἀλλὰ δὲν ἀκολουθεῖ τὸ ρητόν: «Πέταξε ὁ γάϊδαρος, πέταξε». Ἔχει καθῆκον νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὴν πόλιν.

2) Ἡ ἐρώτησίς του—ἐπὶ τῆς ὁποίας διεξήχθη εὐρεῖα συζήτησις εἰς τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν—δὲν ἐστρέφετο κατ' οὐδενὸς προσωπικῶς, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον δὲν ἐστρέφετο κατὰ τοῦ κ. Δημάρχου. «Νομίζω, εἶπεν, ὅτι ἐκφράζω τὴν γνώμην ὄχι μόνον τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτῇ συναδέλφων, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τῆς πόλεως, δηλώνων ὅτι ἂν εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ὑπάρχει κάποιος ὅστις δὲν εὐθύνεται, αὐτὸς εἶναι ὁ κ. Δήμαρχος».

3) Ἡ ἀποκάλυψις τῆς πληρωμῆς τῶν φόρων διὰ τὰ μερίσματα τῆς Τραπέζης ὑπὸ τοῦ Δήμου ἐγένετο ἀπὸ τὸν κ. Τζίνην, ἀλλὰ δὲν γνωρίζει διατί αὐτὸς ἐσίγησεν ἀρχικῶς καὶ ἠναγκάσθη ὁ κ. Καλαντζόπουλος νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔγγραφον ἐρώτησιν.

4) Ὑπάρχει μία ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Δημάρχου (ὅτι διετυπώθησαν ἐπιφυλάξεις ἀπὸ τοῦ 1953) καὶ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς Τραπέζης (ὅτι μόνον τὸ 1954 ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα). Ἐὰν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ δήμου εἶχον πληροφορηθεῖ περὶ τῆς ζημίας καὶ δὲν τὴν ἠμπόδισαν, νὰ ζητηθῇ ἡ ποινική των δίωξις, ἐπίσης τοῦ διευθυντοῦ οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν.

5) Ὁ Δῆμος νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν δικαιοσύνην πρὸς ρύθμισιν τῆς διαφορᾶς μὲ τὴν Τράπεζαν, διότι «οἱ καλοὶ λογαριασμοὶ κάνουν τοὺς καλοὺς φίλους».

«Νομίζω—κατέληξεν ὁ κ. Καλαντζόπουλος—ὅτι αὐτὴ ἔπρεπε νὰ ἦτο ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Δημάρχου εἰς τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν. Δηλαδή, ὀλίγα λόγια καὶ σταράτα, καθόσον οὐδεὶς θὰ εὑρίσκετο νὰ τὸν κατηγορήσῃ διὰ μίαν κατάστασιν χρονολογουμένην ἀπὸ 29 ἐτῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνησύχησε τὸν κόσμον ἦτο ἡ δήλωσις τοῦ κ. Κοτρωνοπούλου ὅτι δὲν πρέπει νὰ συζητηθῇ τὸ ζήτημα, καθ' ὅσον ὑπάρχουν μυστικαὶ διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Τραπέζης καὶ θὰ χρησιμοποιηθῇ ἡ ζημία εἰς τὴν πλάστιγγα τῶν διαπραγματεύσεων κλπ. Αὐτὰ ἐπροκάλεσαν εὔλογον τὴν ἀνησυχίαν τοῦ κόσμου, διότι ὁ κόσμος θέλει νὰ μάθῃ τὰ πράγματα καθαρὰ καὶ ὄχι ὑπὸ μορφὴν μυστικῶν πέπλων καὶ συγκεκαλυμένα».

ΤΙ ΕΙΠΕΝ Ο κ. ΤΖΙΝΗΣ

Ὁ κ. Δ. ΤΖΙΝΗΣ εἶπεν ὅτι, κατ' αὐτόν, διεπράχθη παράβασις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας (καὶ τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος) διότι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἑλλάδος εἰσέπραξε περισσότερα τῶν ὅσων ἐδικαιοῦτο. Ἀντὶ νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὴν εἴσπραξιν ποσοστοῦ 7 ο)ο ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου αὐτῆς καὶ ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ νὰ καταβάλῃ τὸν φόρον τοῦ Δημοσίου, «εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ὁποίου πᾶς δικαιούμενος τοιούτου κέρδους ὑποχρεοῦται», ἐπέρριψεν εἰς βάρος τῆς Ἑταιρίας τὸν φόρον καὶ εἰσέπραξε καθαρὸν τὸ μέρισμα 7 ο)ο, πλὴν τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ 1954, ὁπότε, κατόπιν ἐπεμβάσεως τοῦ ἰδίου (τοῦ κ. Τζίνη) πλησίον τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Δήμου εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ «Γλαύκου», ἔστερξεν ἡ Τράπεζα νὰ λάβῃ τὸ 7 ο)ο ἀκαθάριστον.

«Νομίζω — συνέχισεν ὁ κ. Τζίνης — χωρὶς ν' ἀποδίδω εὐθύνας, οὐδὲ ὑπαιτιότητα εἰς βαθμὸν προθέσεως εἰς οἱονδήποτε, ὅτι διὰ τὸ προκείμενον θέμα συντρέχουσι προϋποθέσεις ἀχρεωστήτου καταβολῆς χρέους ἀνυπάρκτου καὶ ὅτι δημιουργοῦνται, ἀναμφιβόλως κατ' ἐμέ, ἀπαιτήσεις πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν ἀχρεωστήτως καταβληθέντων. Ἐπίσης φρονῶ ἀδιστάκτως ὅτι οἱαδήποτε γενομένη ἔγκρισις τοῦ ἰσολογισμοῦ, εἴτε ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, εἴτε ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων, οὐδόλως καλύπτει τὸ θέμα τῶν ἀχρεωστήτως γενομένων καταβολῶν, οὐδὲ ἄγει εἰς ἀπαλλαγὴν τῶν ὑπευθύνων διὰ τὴν σφαλερὰν καὶ ἐπιζημίαν διὰ τὴν Ἑταιρείαν καὶ τὸν Δῆμον συγκρότησιν τῶν ἰσολογισμῶν, διότι τόσον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὅσον καὶ ἡ Συνέλευσις ἐτάχθησαν ἵνα διοικῶσι καὶ διαχειρίζωνται τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρείας, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ ἐπιχειρῶσι δωρεάς, τὰς ὁποίας ἐξ οὐδεμιᾶς διατάξεως τοῦ Καταστατικοῦ δικαιοῦνται ν' ἀποφασίζουν.

»Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς, κύριοι, ἐντολοδόχοι ὄντες τοῦ ἐκλέξαντος ἡμᾶς λαοῦ πρὸς διοίκησιν τῶν πραγμάτων τοῦ Δήμου, οὐδαμόθεν, καθόσον δύναμαι νὰ γνωρίζω, ἔχομεν δικαίωμα ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων νὰ ἀπεμπολῶμεν δικαιώματα τοῦ Δήμου διὰ πράξεων ἐλευθεριότητος εἴα ἡ προκειμένη.

»Ἀπ' ἐναντίας εἴμεθα ὑπόχρεοι νὰ περιφρουρήσωμεν τὸν Δῆμον καὶ τὰς ἀπαιτήσεις του, ἔστω καὶ ἂν οὕτω πράττοντες ἀντιτιθέμεθα εἰς τὰ συμφέροντα οἱωνδήποτε.

»Οἱονδήποτε ἐπιχείρημα ὅτι διὰ λόγους ὑψηλῆς ἔστω σκοπιμότητος, ἀνυπάρκτου κατ' ἐμέ, θὰ ἔπρεπε νὰ στηρίξωμεν τὴν ἀπεμπόλησιν δικαιωμάτων τοῦ Δήμου, φαίνεται, εἰς ἐμὲ τουλάχιστον οὐχὶ πειστικὸν ἀλλὰ ἀβάσιμον καὶ ἀποκρουστέον, διότι πέπεισμαι ὅτι οὕτω πράττοντες παραβιάζομεν τὴν ἐντολὴν τῶν συνδημοτῶν μας καὶ τὰ καθήκοντά μας, συγκομίζοντες εὐθύνας σοβαράς, τὰς ὁποίας ὁμολογῶ θεωρῶ τὸν ἑαυτόν μου ἀνίκανον νὰ ἐπωμισθῶ».

Ἐν τέλει ὁ κ. Τζίνης διετύπωσε τὴν ἑξῆς πρότασιν:

«Προτείνω πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἵνα ληφθῇ ἀπόφασις καθ' ἣν θὰ ἀναζητηθῶσι τὰ ἀχρεωστήτως καταβληθέντα παρὰ τῶν λαβόντων ταῦτα μετόχων τὸ ταχύτερον, εἴτε διὰ ἐξωδίκων ἐνεργειῶν εἴτε καὶ ἐν ἀνάγκῃ δικαστικῶς».

Ἐπίσης ἐζήτησεν ὅπως τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα καὶ ἡ πρότασίς του καταχωρηθῶσιν ἐπὶ λέξει εἰς τὰ Πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως.

Ἡ ἀπάντησις κ. Δημάρχου

Ἔλαβον τὸν λόγον καὶ ἄλλοι δημοτικοὶ σύμβουλοι, μεθ' ὃ ὁ δήμαρχος κ. Β. ΡΟΥΦΟΣ εἶπε τὰ ἑξῆς:

Κύριοι Σύμβουλοι,

Ἐκτιμῶ τὰ μέγιστα τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Σώματος διὰ τὸ ζήτημα τοῦ «Γλαύκου», ὡς συνδεόμενον ἀμέσως μὲ σπουδαῖα οἰκονομικὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου. Τὸ ζήτημα, ὅμως, τοῦτο δὲν δύναται νὰ συζητηθῇ οὔτε κατανοηθῇ ἐν τῇ πλήρει μορφῇ του ἐν οἱωδήποτε θορύβῳ πολλῷ μᾶλλον ἐν δημιουργουμένῃ, ἀτόπως, ἀτμοσφαίρᾳ σκανδάλου, τὸ ὁποῖον οὔτε ὑπῆρξεν, οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ. Εἶμαι ὑποχρεωμένος δι' ὀλίγων νὰ Σᾶς δώσω τὴν μορφὴν τῆς Ἑταιρείας καὶ νὰ Σᾶς ἐξηγήσω τὰ τῆς συμμετοχῆς Τραπέζης καὶ Δήμου εἰς αὐτήν.

Α.Υ.Ε. «Γλαῦκος», σημαίνει καὶ εἶναι ἰδιότυπος ἀνώνυμος Ἑταιρεία, συσταθεῖσα πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν ὑδροηλεκτρικῶν ἔργων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ Θερμικὸν τοιοῦτον, εἰς τὴν ὁποίαν Ἑταιρείαν, κύριοι καὶ μοναδικοὶ μέτοχοι εἶναι ἡ ἤδη Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν Α.Ε. καὶ ὁ Δῆμος. Ἡ ἰδιοτυπία τῆς ἑταιρείας συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ὁ μέτοχος Τράπεζα ἔχει 11.800 μετοχῶν προνομιούχων, ὁ δὲ Δῆμος 8.200 κοινῶν, ἀξίας μιᾶς χαρτίνης Λίρας ἑκάστης. Παρὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν μετοχῶν της, ἡ Τράπεζα δὲν συμμετέχει εἰς τὰ κέρδη εἰμὴ διὰ ποσοῦ 7 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν της, ἤτοι διὰ ποσοῦ 826 χαρτίνων λιρῶν κατ' ἔτος, ὅπερ καὶ δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ ἀδιαφόρως ποσοῦ κερδῶν, ὥστε ἐὰν μὲν ταῦτα εἶναι μεγαλείτερα τὸ ὑπόλοιπον νὰ ἀνήκῃ εἰς τὸν Δῆμον, ἂν δὲ μικρότερα ἢ δὲν ἀποδοθοῦν εἰς μίαν ἢ περισσοτέρας χρήσεις τοιαῦτα νὰ δικαιοῦται ἡ Τράπεζα νὰ λαμβάνῃ ταῦτα ἐκ τῶν κερδῶν τῶν ἑπομένων χρήσεων.

Βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετοχῶν της ἡ Τράπεζα ἔχει τὴν πλειοψηφίαν ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει εἶχε δὲ καὶ τὴν πλειοψηφίαν ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ μέχρι τοῦ ἔτους 1946, ὁπότε διὰ νόμου περιωρίσθη εἰς ἰσοψηφίαν μὲ τὸν Δῆμον, ὁρισθέντος καὶ ἑνὸς μέλους διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας. Ἔκτοτε ὅθεν ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ ὑπάρχει ἰσοψηφία ἀντιπροσώπων τοῦ Δήμου καὶ Τραπέζης, πλειοψηφία δὲ τῆς Τραπέζης ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ τονίσω ὅτι ἡ συνεργασία Δήμου—Τραπέζης ἐν τῷ διοικητικῷ Συμβουλίῳ ὑπῆρξε τουλάχιστον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἁρμονική, εἰς δὲ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν οὐδέποτε ἡ Τράπεζα ἤσκησε τὸ ἐκ τῆς πλειοψηφίας δικαίωμά της εἰς βάρος τοῦ Δήμου. Ἀντιθέτως ὅτε παρέστη ἀνάγκη ὑποβολῆς προτάσεων διὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ ὀργανισμοῦ διανομῆς παρὰ τῆς Ἑταιρείας «Γλαῦκος» ἡ Τράπεζα ἀπεδέχθη ὑποδειχθεῖσαν παρὰ τοῦ Δήμου τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν σκοπὸν τῆς Ἑταιρείας ὅστις διηρύνθη ἵνα ἀποτραπῇ ἀπαράδεκτον τῆς αἰτήσεώς μας ἐκ μέρους τῆς ΔΕΗ καὶ περιελήφθη εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς Ἑταιρίας καὶ ἡ ἀνάληψις ὀργανισμοῦ Διανομῆς.

Φυσικὸν εἶναι εἰς συζητήσεις οἰκονομικοῦ περιεχομένου νὰ ἀναφύωνται διαφωνίαι καὶ τοιαῦται ἀνεφύησαν ἐγκείμεναι εἰς τὸν τρόπον συμμετοχῆς τῶν μετόχων εἰς τὸν μέλλοντα ὀργανισμὸν καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐπὶ τούτων ἐλάβομεν τὴν πρέπουσαν θέσιν καὶ ἀπησχολήθη σπουδαίως καὶ εἰς πολλὰς συνεδριάσεις ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὸ προηγούμενον Δημοτικὸν Συμβούλιον, πλὴν ἡ διαφωνία αὕτη κατέστη ἐκ τῶν πραγμάτων ἄνευ ἀντικειμένου, δεδομένου δὲ ὅτι εὑρισκόμεθα πρὸ ἀμέσου λύσεως τῆς ἀναθέσεως τῆς διανομῆς εἰς Ὀργανισμούς· ἐν τούτῳ δὲ τῷ μεταξὺ διαρρέει ὁ χρόνος καὶ ἐπέρχεται ἡ λῆξις τῆς ἑταιρικῆς μετὰ τῆς Τραπέζης σχέσεως ἥτις εἰς περίπτωσιν ἀναλήψεως τοῦ ὀργανισμοῦ παρὰ τῆς Α.Υ.Ε. «Γλαῦκος»—καὶ ὁμιλῶ περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ διανομῆς Πελοποννήσου—δὲν παρέχει εἰς τὴν Τράπεζαν δικαίωμα ἐπὶ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ «Γλαύκου», διότι, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, ἡ ἀξία τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν μετοχῶν της εἶναι καθωρισμένη, ἀνερχομένη εἰς τὸ ποσὸν τῶν 11 800 χαρτίνων λιρῶν ἤτοι εἰς ἕνα περίπου ἑκατομμύριον νέων δραχμῶν, ἀντιστοίχως· ὅθεν δὲν δύναται νὰ παράσχῃ εἰς αὐτὴν δικαίωμα συμμετοχῆς παρὰ διὰ μετοχῶν ἴσης ἀξίας, τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ «Γλαύκου», ὑπολογιζομένων εἰς πολλὰς δεκάδας ἑκατομμυρίων, ἀνηκόντων καὶ περιερχομένων κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἑταιρείας ἤτοι τὸν Μάϊον τοῦ ἔτους 1957 εἰς τὸν Δῆμον.

Ἡ τοιαύτη ὁμαλὴ ἐν τῇ γενικῇ γραμμῇ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἑταιρίας συνεργασία μετὰ τῆς Τραπέζης ἐμφανίζεται σαφὴς εἰς τὴν μετάθεσιν τοῦ χρόνου τῆς ἐκκαθαρίσεως μὲ τὰ ἀγαθὰ ὑπὲρ τοῦ Δήμου ἀποτελέσματά της. Κατὰ τὸ Καταστατικὸν τῆς Ἑταιρίας τρία ἔτη πρὸ τῆς λήξεως αὐτῆς, ἤτοι ἀπὸ τοῦ 1954, ἔδει νὰ τεθῇ αὕτη ὑπὸ ἐκκαθάρισιν διοριζομένων ἐκκαθαριστῶν παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἐπήρχετο παράτασις τῆς ἑταιρικῆς σχέσεως.

Ὡς εἶναι εὐνόητον, ὑπευθύνως χειριζόμενοι τὸ ζήτημα τοῦτο, δὲν συνεζήτησα ποτὲ τὴν πρότασιν τῆς Ἑταιρίας, ἥτις κρίνεται παρ' ἐμοῦ ἀσύμφορος διὰ τὸν Δῆμον, δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ 1957 καθίσταται ὡς εἶπον μόνος καὶ ἀπόλυτος κύριος τοῦ «Γλαύκου» ἐπὶ καταβολῇ 11 000 χαρτίνων λιρῶν εἰς τὴν Τράπεζαν.

Διότι ὅμως ἀνέκυπτε ζήτημα ἐκκαθαρίσεως ἥτις ἐφ' ὅσον ἠσκεῖτο τὸ δικαίωμα τοῦτο παρὰ τῆς Τραπέζης θὰ παρέδιδε τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑταιρείας εἰς τοὺς ἐκκαθαριστάς, πρᾶγμα ἀπαράδεκτον καὶ ἀσύμφορον διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου καὶ μάλιστα εἰς στιγμὰς συζητήσεων ἂν μὴ ἐξελίξεων καὶ λύσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διανομῆς, ἠξιώθη παρ' ἡμῶν ὅπως καταργηθῇ ὁ περὶ ἐκκαθαρίσεως ὅρος ὡς μὴ συντρεχουσῶν τῶν προϋποθέσεων αἵτινες ἐπέβαλον τοῦτον κατὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἑταιρείας ἀφοῦ οὐδὲν χρέος ὑφίσταται πρὸς τρίτους ὥστε ν' ἀποβαίνῃ ἀλυσιτελὴς πᾶσα ἐκκαθάρισις.

Οὕτω σήμερον δύναμαι νὰ Σᾶς εἴπω ὅτι ἡ Νέα Διοίκησις τῆς Τραπέζης μετὰ τὰς ἐπὶ τούτου διαπραγματεύσεις ἀπεδέχθη κατ' ἀρχὴν τὴν μετάθεσιν τοῦ χρόνου τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ εὑρισκόμεθα εἰς συζητήσεις διὰ τὴν πλήρη κατάργησιν αὐτοῦ. Ἀντιλαμβάνεσθε ὅλοι τὴν σημασίαν τῆς τοιαύτης κατὰ συμφωνίαν δοθείσης λύσεως ἥτις ὀφείλεται εἰς τὴν ἁρμονικὴν συνεργασίαν καὶ τὴν ἑκατέρωθεν ὀρθὴν ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων. Ἂν ἀντιθέτως ἡ Τράπεζα ἐνέμενεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὅρου περὶ ἐκκαθαρίσεως, δίκαι, διαιτησίαι κλπ θὰ εἶχον τὸν λόγον ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἀποξενώσει τὸν Δῆμον ἀπὸ τῆς Διοικήσεως, μὲ τὰ ἐκ ταύτης ἐπακόλουθα.

Εἰς τὴν δοθεῖσαν λύσιν πρέπει νὰ εἴπω συνέβαλον οἱ ἐκπροσωποῦντες τὴν Τράπεζαν ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ.

Σᾶς ἔδωσα κ.κ. Σύμβουλοι μικρὰν εἰκόνα τῆς μορφῆς τῆς ἑταιρείας καὶ τῶν μετὰ τῆς Τραπέζης σχέσεών μας, ἀλλὰ καὶ τῆς γραμμῆς ἣν ἀκολουθοῦμεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἔναντι τῆς Τραπέζης ἥτις ἐκρίθη κατὰ τὰ ἐν φακέλλῳ ἔγγραφα καὶ πρακτικὰ συζητήσεων καὶ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ προηγουμένου Συμβουλίου ἥτις εἶχεν ἐνισχυθῇ δι' ἐγκρίτων καὶ κατεχόντων τὸ ζήτημα συμπολιτῶν, δικαιωθεῖσα.

Πᾶς ἐξ ὑμῶν, μελετῶν τὸν φάκελλον, ὃν ἔχω εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Σώματος, νὰ σχηματίσῃ ἰδίαν γνώμην ἐπὶ ὅλων τῶν ἀφορώντων τὸν «Γλαῦκον» καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐπιδιωκομένης ἀναλήψεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Διανομῆς. Ἐν δύναμαι νὰ εἴπω, ὅτι εἰς τὴν γραμμὴν τὴν ὁποίαν ἔθεσα δικαιώνομαι ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ ἐν δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω, ὅτι ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν συμβῇ μὲ τὴν διανομὴν ὁ «Γλαῦκος» οὐ μόνον δὲν θὰ ζημιωθῇ, ἀλλὰ θὰ ἀξιοποιηθῇ ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Δήμου καὶ τῆς πόλεως.

Καὶ ἤδη πρέπει νὰ Σᾶς ἐξηγήσω τὸ ζήτημα τῆς πληρωμῆς τῶν φόρων τῆς Τραπέζης ὅπερ παρὰ φίλης ἐφημερίδος ἐνεφανίσθη ὡς «Σκάνδαλον».

Θὰ ἀνεγνώσατε τὰς ἐπὶ τούτου δηλώσεις μου, γενομένας διὰ τοῦ Τύπου, διὰ τῶν ὁποίων ἔσπευσα νὰ δώσω ἐξήγησιν ἵνα διασκεδασθῇ πᾶσα τυχὸν δεδικαιολογημένη ἀπορία τῶν συμπολιτῶν μας. Ἡμεῖς, ὅτε ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν μετὰ τῆς Τραπέζης συζητήσεων κατὰ τὸ στάδιον τῆς ὑποβολῆς τῶν προτάσεων πρὸς ἀνάληψιν τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἐμελετήσαμεν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰς οἰκονομικὰς μετὰ τῆς Τραπέζης σχέσεις μας ἀντελήφθημεν τὴν ἐσφαλμένην κατάστρωσιν τῶν ἰσολογισμῶν, ἐφροντίσαμεν νὰ θέσωμεν τοῦτο ὑπ' ὄψιν τῆς νέας Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, ἥτις παρὰ τὰς ὑποβληθείσας ἐν ἀρχῇ ἀντιρρήσεις της, ἀπεδέχθη κατὰ τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ 1954 τὴν προσαρμογὴν αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις μας. Βεβαίως, ἀνακύπτει ζήτημα τῶν τουλάχιστον ἀπὸ τοῦ 1945 ἐτῶν ἐλπίζομεν ὅμως καὶ πιστεύομεν ὅτι, ὡς ἐλύθησαν καὶ ἄλλα ζητήματα ὁμαλῶς διὰ συζητήσεων καὶ διαπραγματεύσεων, θὰ λυθῇ καὶ αὐτὸ χωρὶς νὰ παρίσταται ἀνάγκη ὀξυνήσεων καὶ θορύβου.

Κατὰ τὰ εἰς χεῖρας μου καὶ ἐν τῷ φακέλλῳ ἐπίσημα στοιχεῖα τὸ ὅλον ποσὸν τῶν κατα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι δὲν εὐνοοῦν συνάντησιν 4 πρωθυπουργῶν

Οἱ Δυτικοὶ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν συναντῶνται τὴν 8 Μαΐου εἰς τὸ Παρίσι

ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙ. Ὁ ραδιοσταθμὸς τῆς Οὐάσιγκτων εἰς χθεσινὸν σχόλιόν του ἀφῆκε νὰ νοηθῇ ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εὐνοεῖ μίαν τετραμερῆ διάσκεψιν ἐπὶ ὑπουργικοῦ ἐπιπέδου, ὄχι ὅμως καὶ συνάντησιν τῶν ἡγετῶν τῶν τεσσάρων μεγάλων δυνάμεων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Οἱ ὑπουργοὶ Ἐξωτερικῶν τῶν τριῶν δυτικῶν θὰ συνέλθουν τὴν 8ην Μαΐου εἰς τὸ Παρίσι, διὰ νὰ συζητήσουν σχέδια πρὸς σύγκλησιν μιᾶς τετραμεροῦς διασκέψεως μὲ συμμετοχὴν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

Κατὰ σχετικὴν ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν, οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ θὰ μελετήσουν καὶ τὴν δυνατότητα συμμετοχῆς τοῦ καγκελλαρίου Ἀντενάουερ καὶ ὑπουργῶν ἐξωτερικῶν τοῦ ΝΑΤΟ, ὅταν ἡ τετραμερὴς διάσκεψις θὰ συζητῇ ὡρισμένα θέματα.

Εἰς τὸ ἐκδοθὲν ἀνακοινωθὲν τονίζεται ὅτι αἱ τρεῖς δυτικαὶ δυνάμεις ἀπέδειξαν ἐπανειλημμένως τὴν ἐπιθυμίαν των νὰ ἔλθουν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ ἐκφράζεται ἡ ἐλπὶς ὅτι μία τετραμερὴς διάσκεψις θὰ συγκληθῇ τὸ ταχύτερον.

ΕΠΕΔΕΙΝΩΘΗ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΩΝ ΒΟΛΟΥ ΛΟΓΩ ΤΩΝ ΡΑΓΔΑΙΩΝ ΒΡΟΧΩΝ

Ἀνεπαρκεῖς αἱ 2.000 σκηναὶ

ΚΟΜΙΖΕΙ ΑΛΛΑΣ 500 ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΘΩΡΗΚΤΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βόλου τὴν θέσιν τῶν σεισμοπλήκτων κατέστησαν δυσχερεστέραν αἱ βροχαὶ αἱ ὁποῖαι ἀδιακόπως πίπτουν ἀπὸ τῆς νυκτὸς τῆς Κυριακῆς. Ἐξ ἄλλου 4 νέαι ἰσχυραὶ δονήσεις ἐσημειώθησαν τὴν Κυριακὴν καὶ 3 μέχρι τῆς 7ης πρωϊνῆς χθές. Αἱ μέχρι τοῦδε διατεθεῖσαι 2.000 περίπου σκηναὶ εἶναι ἀνεπαρκεῖς διὰ τὴν πρόχειρον στέγασιν τῶν σεισμοπλήκτων.

Σήμερον ἀναμένεται νὰ καταπλεύσῃ εἰς τὸν λιμένα τοῦ Βόλου τὸ ἀμερικανικὸν θωρηκτὸν «Ἄλμπανυ» προερχόμενον ἀπὸ τὸ Λιβόρνον τῆς Ἰταλίας. Τὸ ἀμερικανικὸν σκάφος κομίζει 500 πυραμιδοειδεῖς σκηνὰς διὰ τοὺς σεισμοπλήκτους, κατόπιν αἰτήσεως τῆς κυβερνήσεως.

Ὁ ραδιοσταθμὸς τῆς Οὐάσιγκτων μετέδωσε χθὲς ὅτι αἱ προκληθεῖσαι ἐκ τῶν σεισμῶν ζημίαι εἰς τὸν Βόλον ἀνέρχονται εἰς 80 ἑκατ. δολλάρια.

Ο κ. ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΥΡΙΟΝ ΕΙΣ ΒΟΛΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ κ. Σοφ. Βενιζέλος προτίθεται νὰ ἐπισκεφθῇ αὔριον τὸν Βόλον.

Ὁ Ζαχαριάδης ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν Χιτῶν Γρίβας διευθύνει τὸν ἀγῶνα τῆς Κύπρου

Λέγει ὅτι εἶναι παγὶς διὰ νὰ διαλυθῇ τὸ Κ.Κ.

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κ.Κ.Ε. Νικ. Ζαχαριάδης, εἰς ἄρθρον του μεταδοθὲν ἀπὸ ραδιοσταθμὸν «Ἐλεύθερη Ἑλλάδα», χαρακτηρίζει τὰς ἐκδηλώσεις ἐθνικῆς ἀντιστάσεως εἰς τὴν Κύπρον ὡς πλεκτάνην ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν ἐξουδετέρωσιν τοῦ Κυπριακοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον εἶναι γνωστὸν ὡς ΑΚΕΛ (Ἀνορθωτικὸν κόμμα ἐργαζομένου λαοῦ).

Κατὰ τὸν Ζαχαριάδην, τὸ ΑΚΕΛ εἶναι «μπροστάρης τοῦ λαοῦ» εἰς τὴν Κύπρον καὶ «κρατᾶ ἀμόλυντη τὴ σημαία τῆς ἕνωσης ποὺ θέλει ὁ λαός» ἐνῷ, τόσον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ὅσον καὶ ἡ Ἐθναρχία τῆς Κύπρου σχεδιάζουν συνθηκολόγησιν μὲ τοὺς Ἄγγλους διὰ τῆς παραχωρήσεως βάσεων κλπ. Ἐξ ἄλλου, πάντοτε κατὰ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ΚΚΕ, αἱ δυνάμεις αὐταί, τῆς «ἐθνοπροδοσίας» ὡς τὰς χαρακτηρίζει, δὲν θὰ ἔθεταν τὸ Κυπριακὸν ζήτημα ἐὰν δὲν ἐξηναγκάζοντο ἀπὸ «τὶς πατριωτικὲς δυνάμεις». Καὶ ἔθεσαν μὲν τὸ Κυπριακὸν ζήτημα, ἵνα μὴ περιέλθῃ ἀπολύτως εἰς τοὺς κομμουνιστὰς ἡ διεξαγωγὴ τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ καὶ πάλιν φοβοῦνται μὴ συμβῇ ὅ,τι καὶ «στὴν πρώτη κατοχὴ τῆς Ἑλλάδος» ὁπότε ἡ ἡγεσία τῆς ἀντιστάσεως περιῆλθεν εἰς τὸ ΚΚΕ καὶ «τοὺς ἔφυγε ὁ λαός». Δι' αὐτὸ δέ, λέγει ὁ Ζαχαριάδης ἐσχεδιάσθη ἡ ἐξουδετέρωσις τοῦ ΑΚΕΛ, ἤτοι ἡ ὀργάνωσις ἐπεισοδίων εἰς τὴν Κύπρον καὶ ἐπίρριψις τῆς εὐθύνης εἰς τὸ ΑΚΕΛ ἵνα ἀναγκασθοῦν οἱ Ἄγγλοι νὰ τὸ καταδιώξουν ἢ νὰ ἀναγκασθῇ τοῦτο νὰ ἀποκηρύξῃ τὰς ἐθνικὰς ἐκδηλώσεις καὶ οὕτω ν' ἀποξενωθῇ ἀπὸ τὸν Κυπριακὸν λαόν.,

Ὁ Ζαχαριάδης λέγει εἰς τὸ ἄρθρον του:

«Γι' αὐτὸ ἑτοιμάσθηκε ἡ φάκα, στήθηκε ἡ παγίδα, μαγειρεύτηκε ἡ πρόκληση. Στὴν ἀρχὴ ὁ Μακάριος ἐδήλωσε ὅτι, ἂν δὲν ὑποχωρήσουν οἱ Ἄγγλοι, ὁ λαὸς θὰ προβῇ σὲ ἀνεπιθύμητες ἐνέργειες. Ὕστερα, οἱ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν ἄρχισαν νὰ μιλοῦν γιὰ ἀντάρτικο στὸ νησί. Ὅταν ὅμως ἔσκασαν τὰ Πασχαλινὰ βαρελότα, ξεσκεπάσθηκαν οἱ σκοποί τους».

Περαιτέρω ὁ Ζαχαριάδης ἀναφέρει ὅτι τὸν Αὔγουστον τοῦ 1954 ὁ σατράπης τῆς Κύπρου, σὲρ Ρόμπερτ Ἀρμιταίητζ, εἰς δηλώσεις του πρὸς τὸ «Νταίηλυ Ἐξπρὲς» ἰσχυρίσθη ὅτι τὸ ΑΚΕΛ ἔχει ὀργανώσει ὁμάδας τρομοκρατῶν καὶ μὲ τὸ πρῶτον σύνθημα θὰ ἤρχιζε δρᾶσιν. Ὕστερα ἀπὸ διαμαρτυρία τοῦ ΑΚΕΛ, διέψευσε τὴν δήλωσιν. Ἐπηκολούθησαν αἱ δηλώσεις τοῦ Μακαρίου περὶ ἐχθροπραξιῶν ἐναντίον τῶν Ἄγγλων.

Τὸν Ὀκτώβριον 1954 — πάντοτε κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦ Ζαχαριάδη — ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Κύπρον ἕνας πρώην ἀξιωματικὸς τοῦ «Δημοκρατικοῦ στρατοῦ», ὁ ὁποῖος «ἔκαμε τὸν ξεκομμένο ἀπὸ τὸ ΚΚΕ» καὶ ἐζήτησε τὴν συνεργασίαν τῶν «πατριωτικῶν δυνάμεων» τῆς Κύπρου, ὡμίλει δὲ περὶ ὀργανώσεως ἀποβάσεων κομάντος κλπ. Ἀλλὰ «πῆρε τὰ παπούτσια στὸ χέρι». Τὸν Δεκέμβριον 1954 οἱ πράκτορες ἐπροχώρησαν καὶ ἔβαλαν μερικοὺς μαθητὰς νὰ πετροβολήσουν ἀγγλικὰ αὐτοκίνητα καὶ νὰ σπάσουν μερικὲς βιτρίνες. Τότε ὑπεκινήθησαν ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους 150 Τοῦρκοι τῆς Λευκωσίας, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν διαδήλωσιν, ἐκτύπησαν τοὺς Ἕλληνες καὶ ἔσπασαν ἑλληνικὰ μαγαζιά. Τότε τὸ ΑΚΕΛ ἔλαβε θέσιν ἐπὶ τῶν προκλήσεων καὶ ἐκτύπησε τὸ σύνθημα περὶ μπουκοτὰζ τῶν τουρκικῶν καταστημάτων. Τὸν Δεκέμβριον 1954 εἰς τὴν Βουλὴν Κοινοτήτων, ὁ Ὑπουργὸς Ἀποικιῶν ἐδήλωσεν ὅτι τὴν εὐθύνην δι' ὅλα τὰ ἐπεισόδια φέρουν οἱ κομμουνισταί.

«Ἀλλὰ—συνεχίζει ὁ Ζαχαριάδης—εἰς τὸ ἐμπιστευτικὸν δελτίον τῆς Ἰντέλλιτζενς Σέρβις ἀνεφέρθη ὅτι ἀπέτυχεν ἡ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ἕνας χωρικὸς «ἀπελιθώθη» ἐνῷ ἐκαλλιέργει ἀγρὸν

ΣΥΝΗΛΘΕ ΜΕΤΑ ΠΑΡΟΔΟΝ ΩΡΑΣ

ΠΥΡΓΟΣ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ἔξωθι τοῦ χωρίου Σμύλα ὁ Ἀθανάσιος Ζώρας καθ' ἣν ὥραν ὤργωνε τὸ χωράφι του ἔπαθε ἀπολίθωσιν. Ὁ Ζώρας παρέμεινεν ἀκίνητος εἰς στάσιν ὀρθίαν μὲ τὰς χεῖρας τεταμένας ὡς νὰ ὠθῇ γεὶ τὸ ἄροτρον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοικτούς.

Οἱ ἵπποι σύροντες τὸ ἄροτρον ἐγκατέλειψαν τὸν ἀγρὸν καὶ ἔφθασαν εἰς τὸ χωρίον. Οἱ κάτοικοι, ἀνησυχήσαντες, ἔσπευσαν εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Ζώρα, τὸν ὁποῖον εὗρον εἰς ληθαργικὴν κατάστασιν. Ὅταν τὸν ὤθησαν ἐλαφρῶς, ὁ Ζώρας συνῆλθε.

Ἔπαθεν ἀποπληξίαν, πρὶν προλάβῃ νὰ πιῇ τὸ οὖζο του

Χθὲς εἰς τὸ καφενεῖον Κουτρουμπάνου

Τὴν 7.30 μ.μ. χθὲς ὁ Δημήτριος Μαρούλης ἐτῶν 40, μηχανικός, ἐνῷ ἐκάθητο μετὰ δύο φίλων του ἔξωθι τοῦ καφενείου Κουτρουμπάνου ἐπὶ τῆς Πλατείας Γεωργίου ὑπέστη ἀποπληξίαν καὶ ἔγειρεν ἐπὶ τῆς καρέκλας του πρὶν προλάβῃ νὰ πιῇ τὸ οὖζο ποὺ εἶχε παραγγείλει. Ὁ Μαρούλης μετεφέρθη εἰς τὸ ἰατρεῖον τοῦ κ. Σταθακοπούλου, ἀλλὰ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐπανακτήσῃ τὰς αἰσθήσεις καὶ ἀπεβίωσε ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας. Ἀκολούθως διεκομίσθη εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον, ὅπου διεπιστώθη καὶ ἐπισήμως ὁ θάνατός του.

Ὡς ἐγνώσθη, ὁ ἀτυχὴς Μαρούλης ἔπασχεν ἐκ στενώσεως τοῦ μυοκαρδίου. Σήμερον θὰ γίνῃ νεκροψία πρὸς πλήρη διαπίστωσιν τῶν αἰτίων θανάτου.